

การดำเนินงานการสำรวจและวิเคราะห์ผล

ในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้เขียนได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของครู และการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้เขียนได้คิดค่าตอบเป็นร้อยละ โดยวิธีแจงนับ (Tally) คะแนนสำหรับครู การเสนอข้อมูลจะได้แยกตามประเภทของข้อมูล ก็จะแสดงต่อไปนี้

ประชากรและการสร้างแบบสอบถามสำหรับครู

วัตถุประสงค์ของการวิจัยก็เพื่อที่จะต้องการทราบว่า ครูโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครที่สอนคึกคักคือรายการสอนทางโทรทัศน์ที่เทศบาลนครกรุงเทพจัดขึ้นเพียงใด จึงจำเป็นต้องใช้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ มาประกอบการวิจัยจากรายละเอียดเกี่ยวกับตัวครู การพิจารณาเลือกโรงเรียนเพื่อเก็บข้อมูลตามความมุ่งหมาย ผู้เขียนได้ส่งแบบสอบถามครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา คณิตศาสตร์ และภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕, ๖ และ ๗ ทั้งหมด ๒๕ โรงเรียน โดยใช้ครูเป็นตัวแทนโรงเรียนละ ๓ คน แบบสอบถามทั้งหมดมี ๓๐ ข้อ รวมทั้งให้ตอบโดยเสรี และให้ตอบข้อเสนอแนะอื่น ๆ หากมีข้อความในแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น ๓ หมวด คำถามแต่ละข้อครูสามารถตอบค่าตอบได้เกินกว่าหนึ่งข้อตามความเป็นจริง

๑. ต้องการทราบข้อสนเทศทั่ว ๆ เกี่ยวกับ

ก. ตัวครู ในด้านวุฒิทางการศึกษา การสอนร่วมรายการโทรทัศน์ศึกษา และการจัดให้มีการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

ข. เครื่องรับโทรทัศน์ ว่าโรงเรียนหนึ่ง ๆ มีประมาณกี่เครื่อง และมีขนาดกี่นิ้วบ้าง

ค. การจัดห้องดูโทรทัศน์ ว่าจัดให้นักเรียนดูที่ห้องใดบ้าง

ง. วิธีการจัดตั้งเครื่องรับโทรทัศน์ เช่น ตั้งเครื่องโทรทัศน์ไว้บนอะไร อยู่ส่วนใดของห้องดูโทรทัศน์ เครื่องโทรทัศน์ตั้งอยู่สูงจากพื้นห้องเท่าไร

จ. การจัดที่นั่งดูโทรทัศน์ของนักเรียน ว่านักเรียนนั่งดูกันในแบบใดบ้าง มีระยะห่างจากเครื่องรับเท่าไร และมีจำนวนเท่าไรที่เข้าดูรายการโทรทัศน์แต่ละครั้ง

๘. ความเหมาะสมของสถานที่และวิธีจัดสถานที่ให้นักเรียนดูรายการ

โทรทัศน์ เป็นต้น

ครูที่ได้รับเลือกเป็นตัวแทนในการกรอกแบบสอบถามไม่คงใส่ชื่อ นามสกุลของตน ในแบบสอบถาม ในกรณีเช่นนี้เพื่อเป็นเครื่องประทัมความมั่นใจของครูที่กรอกแบบสอบถาม ใ้กว่า คำตอบที่ตนส่งมานั้นจะไม่สามารถสืบค้นใ้กว่าเป็นคำตอบของผู้ใด เพราะผู้เขียนไม่ใ้คิดคอกับครูผู้เป็นตัวแทนโดยตรง หากแต่คิดคอกโดยผ่านทางศึกษานิการ แขวงแต่ละแขวง ไปยังครูใหญ่แต่ละโรง แล้วจึงถึงตัวครู

๒. เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่าง ๆ ของครูทางโรงเรียนคอกการใช้โทรทัศน์ ศึกษาประกอบการสอนวิชาต่าง ๆ การวิทัศนคติเป็นการยากมาก เพราะฉนั้น ผู้เขียนจึง คอกวิคแต่เพียงกว้าง ๆ ซึ่งพอจะใ้ทำให้ผู้เขียนทราบมากที่สุดพอเป็นสังเขปในคานต่าง ๆ ดังนี้

- ก. จำนวนนักเรียนเข้าดูรายการสอนวิชาทางโทรทัศน์ศึกษา
- ข. ความยากง่ายของบทเรียนและเนื้อหา
- ค. วิธีการจัดบทเรียนที่ใ้สอนทางโทรทัศน์ว่าจคอย่างไร
- ง. วิธีการสอนของครูโทรทัศน์ เช่น ภาษาที่ใ้ การอธิบาย อุปกรณ

การสอนที่นำมาใช้ เป็นต้น

จ. ความเหมาะสมของช่วงเวลาเวลาที่จัดสอนแต่ละวิชา

๘. ผลของการสอนวิชาต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ศึกษาว่า ครูและนักเรียน ใ้รับประโยชน์อย่างไร มากน้อยเพียงใ้

คำถามที่ถามเกี่ยวกับทัศนคติต่าง ๆ ของครูนั้น แบ่งถามเป็นแต่ละวิชา ๆ ไปตาม ความเหมาะสมและที่เห็นว่าสำคัญและระยะเวลาที่ใ้มีการสอนวิชานั้น ๆ ความลำบาก โดย สอบถามจากเจ้าหน้าที่ผู้จครายการของเทศบาลนครกรุงเทพ

๓. เป็นหมวดคำถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นของครูทางโรงเรียนคอกสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยว ของกับรายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษา ดังนี้

ก. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ ที่จัดสอนทางโทรทัศน์ศึกษาว่า มีวิชา ไ้บ้างควรที่จะปรับปรุงแก้ไข มีวิชาใ้บ้างที่ครูทางโรงเรียนพอใจ หรือบทเรียนใ้เหมาะสม แก้วัยและความรู้ของนักเรียน เป็นต้น

ข. ความเห็นเกี่ยวกับคู่มือสอนแต่ละวิชาทางโทรทัศน์ศึกษาว่า มีส่วนได้ช่วยครูทางโรงเรียนใดจักเตรียมอะไรบางอย่าง เพื่อร่วมรายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษา

ค. ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่ทางโรงเรียนได้รับจากการสอนด้วยรายการโทรทัศน์ศึกษาในคานาคันนักเรียน ครู เครื่องรับโทรทัศน์และสถานที่

ง. ความเห็นเกี่ยวกับเวลาที่ออกอากาศของรายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษาว่าควรจะจัดในเวลาใดที่เหมาะสมที่สุด

จ. ความรู้สึกของครูทางโรงเรียนในคานาคันต่าง ๆ เช่น การใช้รายการสอนทางโทรทัศน์ทำให้ครูเสียเวลาการสอน เป็นภาระแก่ครู ทำให้ครูอึดอัดใจอย่างไรบ้าง และรายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษามีผลต่อการสอนของครู และการเรียนของนักเรียนมากน้อยเท่าไร

ฉ. ความเห็นของครูที่จะให้มีการแก้ไขปรับปรุงการจัดสอนทางโทรทัศน์ศึกษาให้มีประสิทธิภาพขึ้นในคานาคันต่าง ๆ เช่น การจึกรายการ เนื้อหาวิชาและวิธีการสอนของครูทางโทรทัศน์ เป็นต้น

การส่งแบบสอบถามสำหรับครู

เพื่อให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ ผู้เขียนได้ส่งแบบสอบถามเหล่านี้ไปให้ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา คณิตศาสตร์และภาษาไทย โดยใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียนสังกัดของเทศบาลนครกรุงเทพฯ ทั้ง ๒๕ โรงเรียน โดยติดต่อกับศึกษานิเทศก์เขตจังหวัดแล้ว

วิธีส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ นี้ ผู้เขียนได้จัดส่งผ่านไปยังศึกษานิเทศก์เขตจังหวัด โดยมีหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิทยานิพนธ์จากกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพฯ ยื่นต่อศึกษานิเทศก์เขตจังหวัดฉบับหนึ่ง เพื่อให้ศึกษานิเทศก์เขตจังหวัดจัดส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่สังกัดแต่ละเขตพร้อมทั้งยื่นหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิทยานิพนธ์จากกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพฯ ค่อยครูใหญ่ และหนังสือของอาจารย์ยุศต สุจริตยา ผู้ควบคุมการวิจัยฉบับนี้อีก ๑ ฉบับ เพื่อแจ้งความประสงค์ของการส่งแบบสอบถามและกำหนดวันส่งคืนแบบสอบถามมายังศึกษานิเทศก์เขตจังหวัด เพื่อให้ผู้เขียนจะได้ไปปรับคืนได้สะดวก

ผลที่ได้ ผู้เขียนได้เริ่มส่งแบบสอบถามไปในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๑๐ และวางกำหนดไว้ว่าจะต้องได้รับแบบสอบถามคืนมาอย่างช้าวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๐ ถ้าช้ากว่านั้นแล้วจะไม่นำมาพิจารณา ปรากฏว่าผู้เขียนได้รับแบบสอบถามคืนมาภายในกำหนดเวลาที่วางไว้ ๑๕๕ ชุด จากจำนวน ๒๐๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๐

จากแบบสอบถามที่ผู้เขียนได้ส่งผ่านไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั้ง ๑๒ แห่ง ปรากฏผลดังนี้

แขวงพระนคร

๑. โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม
๒. โรงเรียนวัดศรีเทพ
๓. โรงเรียนวัดราชนักราช
๔. โรงเรียนวัดมทรณพ
๕. โรงเรียนวัดสุทัศน์
๖. โรงเรียนวัดพระเชตุพน
๗. โรงเรียนราชบุรณะ
๘. โรงเรียนวัดมหาธาตุ
๙. โรงเรียนราชบพิธ
๑๐. โรงเรียนวัดอินทรวีหาร
๑๑. โรงเรียนวัดโสมนัส

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ สังกัดแขวงพระนครจำนวน ๓๓ ชุด ได้รับคืนครบทุกชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

แขวงป้อมปราบ

๑. โรงเรียนวัดพระพิเรนทร์
๒. โรงเรียนวัดสีตาราม
๓. โรงเรียนวัดกษัตริย์นารถ

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ สังกัดแขวงป้อมปราบจำนวน ๕ ชุด ได้รับคืนครบทุกชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

แขวงปทุมวัน

๑. โรงเรียนวัดบรมนิวาส
๒. โรงเรียนวัดชัยมงคล
๓. โรงเรียนวัดปทุมวนาราม
๔. โรงเรียนสวนหลวง
๕. โรงเรียนวัดสระบัว
๖. โรงเรียนสวนจุมพินี
๗. โรงเรียนปทุมวัน
๘. โรงเรียนทองหล่อ

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาลสังกัดแขวงปทุมวัน จำนวน ๒๘ ชุด
ได้รับคืนครบทุกชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

แขวงสัมพันธวงศ์

๑. โรงเรียนวัดสัมพันธวงศ์
๒. โรงเรียนวัดจักรวรรดิ

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาลสังกัดแขวงสัมพันธวงศ์ จำนวน ๒ ชุด
ได้รับคืนครบทุกชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

แขวงบางรัก

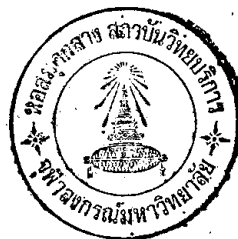
๑. โรงเรียนวัดมหาพฤฒาราม
๒. โรงเรียนวัดม่วงแค
๓. โรงเรียนวัดหัวลำโพง
๔. โรงเรียนวัดสวนพลู

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาลสังกัดแขวงบางรัก จำนวน ๑๒ ชุด
ได้รับคืนครบทุกชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

แขวงดุสิต

๑. โรงเรียนวัดประหารระเบิดธรรม

๒. โรงเรียนวัดสวัสดิ์วารีสีมาราม
๓. โรงเรียนสุโขทัย
๔. โรงเรียนราชนาถิการาม
๕. โรงเรียนเทวาราชกฤษ
๖. โรงเรียนเบญจมพิตร
๗. โรงเรียนวัดจันทร์สโมสร
๘. โรงเรียนวัดสร้อยทอง
๙. โรงเรียนวัดทองสุทธาราม

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดแขวงกุสิต จำนวน ๒๗ ชุด
ได้รับคืน ๒๕ ชุด ซากส่ง ๒ ชุด คิคเป็นร้อยละ ๙๒.๖๖

แขวงพญาไท

๑. โรงเรียนวัดกิสหงสาราม
๒. โรงเรียนกิ่งเพชร
๓. โรงเรียนวิสุทธิศ
๔. โรงเรียนวัดไผ่คัน
๕. โรงเรียนวัดพระยาบัง

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดแขวงพญาไท จำนวน ๑๕ ชุด
ได้รับคืนมาครบทุกชุด คิคเป็นร้อยละ ๑๐๐

แขวงยานนาวา

๑. โรงเรียนวัดคคอน
๒. โรงเรียนวัดยานนาวา
๓. โรงเรียนช่องนนทรี
๔. โรงเรียนวัดไทร
๕. โรงเรียนวัดลาดบัวขาว
๖. โรงเรียนวัดปวิวาส
๗. โรงเรียนวัดราชสิงขร

๔. โรงเรียนวัดไผ่เงินโชตนาราม
๕. โรงเรียนวัดช่องลม
๑๐. โรงเรียนวัดคอกไม้
๑๑. โรงเรียนวัดจันทร์นอก
๑๒. โรงเรียนวัดคลองใหม่

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดแขวงยานนาวา จำนวน ๓๒ ชุด
ได้รับคืนครบทุกชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

แขวงพระโขนง

๑. โรงเรียนวัดธาตุทอง
๒. โรงเรียนวัดสุเหร่าคลองคัน
๓. โรงเรียนวัดสะพาน
๔. โรงเรียนวัดไค้
๕. โรงเรียนวัดคลองเตย
๖. โรงเรียนสุเหร่าบ้านคอน
๗. โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ

แบบสอบถามที่ส่งไปยังโรงเรียนครูเทศบาล สังกัดแขวงพระโขนง จำนวน ๑๗ ชุด
ได้รับคืน ๑๒ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๕๘

แขวงบางนา

๑. โรงเรียนวัดบางนาใน
๒. โรงเรียนบางจาก
๓. โรงเรียนวัดบางนาออก
๔. โรงเรียนวัดเทพธิดา
๕. โรงเรียนวัดบางบ่อ

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดแขวงบางนา จำนวน ๑๑ ชุด
ได้รับคืน ๑๑ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๖๒

แขวงบางเขน

๑. โรงเรียนวัดเทวสุนทร

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดแขวงบางเขน จำนวน ๓ ชุด
ได้รับคืนครบทุกชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

แขวงสามเสน

๑. โรงเรียนสามเสนนอก

แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดแขวงสามเสน จำนวน ๓ ชุด
ได้รับคืนครบทุกชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

เมื่อปรากฏว่าครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดแขวงทั้ง ๒ แขวง ส่วนมากร้อยละ ๘๑.๐๓
ตอบแบบสอบถาม มีเพียงจำนวนน้อย ร้อยละ ๔.๘๗ เท่านั้น ที่ไม่ตอบแบบสอบถาม

รายละเอียดจากแบบสอบถามครู แบ่งตารางออกได้เป็น ๓ ตอน

ตอนที่ ๑ เป็นตารางแสดงข้อสนเทศทั่วไปเกี่ยวกับ ตัวครู เครื่องรับโทรทัศน์
สถานที่ วิธีจัดสถานที่และวิธีจัดที่นั่งของนักเรียนกับจำนวนนักเรียนที่เข้าดูรายการโทรทัศน์
การศึกษา แบบสอบถามข้อ ๑ ถึงข้อ ๑๓

ตอนที่ ๒ เป็นตารางแสดงข้อสอบถามด้านวิชาการ เพื่อจะโคทรามทัศนคติ
ของครูต่อรายการสอนวิชาต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ มีวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ
ศิลปศึกษา คณิตศาสตร์ และภาษาไทย แบบสอบถามข้อ ๑๔ ถึงข้อ ๑๘

ตอนที่ ๓ เป็นตารางแสดงข้อทบทวนเกี่ยวกับข้อคิดเห็นของครูในคำวิจารณ์วิชาการ
ต่าง ๆ มีอยู่ต่าง ๆ เช่น มีปัญหาทางโรงเรียนเกี่ยวกับตัวนักเรียน ครู เครื่องรับโทรทัศน์
และสถานที่ มีปัญหาเกี่ยวกับตัวครูที่มีต่อรายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษา ข้อคิดเห็นของครู
เกี่ยวกับนักเรียน รายการ และการปรับปรุงแก้ไขการจัดรายการ เป็นต้น แบบสอบถาม
ข้อ ๒๐ ถึงข้อ ๓๐

ตารางที่ ๑

แสดงการศึกษาของครูสอนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ

วุฒิครู	จำนวนครู	ร้อยละ
ก. ความรู้สามัญ: อุดมศึกษา (มหาวิทยาลัย, วิทยาลัย ฯลฯ)	๑๘	๓๑.๑๘
เตรียมอุดมศึกษา (ม. ๔ หรือ ม.ศ. ๕)	๓๓	๖๐.๕๕
มัธยมศึกษา (ม. ๖ หรือ ม.ศ. ๓)	๑๑๘	๒๑๑.๘๕
ข. ความรู้ทางการศึกษา: ปริญญาตรี เช่น ก.บ. ก.ศบ. เป็นต้น	๑๘	๓๑.๑๘
อนุปริญญาและอื่น ๆ ที่เทียบเท่า	๑๐๓	๕๒.๓๑
ป.ป. ป.ก.ศ และอื่น ๆ ที่เทียบเท่า	๕๐	๒๖.๑๕
ป. หรืออื่น ๆ ที่เทียบเท่า	๑๑	๕.๖๘
ไม่มีวุฒิทางการศึกษา	๑๒	๖.๑๕

จากตารางที่ ๑ : ก. จะเห็นได้ว่า ครูสอนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพส่วนมากมีความรู้ชั้นสามัญ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีถึงร้อยละ ๒๑.๘๕ รองลงมาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๖๐.๕๕ ครูจำนวนน้อยมากที่จบมหาวิทยาลัย หรืออื่น ๆ ที่เทียบเท่าเพียงร้อยละ ๓.๑๘

ข. ในด้านความรู้ทางการศึกษา ครูส่วนมากร้อยละ ๕๒.๓๑ มีวุฒิอนุปริญญาหรืออื่น ๆ ที่เทียบเท่า รองลงมาครูร้อยละ ๒๖.๑๕ ที่มีวุฒิป.ป.หรืออื่น ๆ ที่เทียบเท่า ครูร้อยละเพียง ๓.๑๕ ที่มีวุฒิปริญญาตรี และครูจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ ๖.๑๕ และ ๕.๖๘ ที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาหรือมีวุฒิตีเขียง ป. หรืออื่น ๆ ที่เทียบเท่า

สรุป ครูสอนชั้นประถมศึกษาตอนปลายส่วนมากจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และมีวุฒิทางการศึกษาระดับอนุปริญญาหรืออื่น ๆ เทียบเท่า ทำให้เป็นที่เชื่อได้ว่าครูมีหลักการสอน รวบรวมการโทรทัศน์ศึกษาได้ก็พอสมควร

ตารางที่ ๒

แสดงจำนวนวิชาที่ครูชั้นประถมศึกษาตอนปลายร่วมสอนในรายการ โทรทัศน์ศึกษา

จำนวนวิชาที่จัดสอน	จำนวนครู	ร้อยละ
มากกว่า ๓ วิชา ขึ้นไป	๑๘๐	๗๑.๗๗
น้อยกว่า ๓ วิชา ลงมา	๕๕	๒๘.๒๓

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่าครูส่วนมาก ร้อยละ ๗๑.๗๗ ร่วมรายการสอนวิชาทางโทรทัศน์ศึกษามากกว่า ๓ วิชาขึ้นไป และครูส่วนน้อยเท่านั้นที่สอนร่วมรายการโทรทัศน์ศึกษาน้อยกว่า ๓ วิชาลงมา มีร้อยละเพียง ๒๘.๒๓

สรุป ครูสอนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ คงสอนร่วมรายการวิชาต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ศึกษามากวิชา ทำให้ครูมีโอกาสได้ร่วมสอนทางโทรทัศน์ศึกษาอย่างเต็มที่ นับเป็นลักษณะที่คดีย่างหนึ่ง

ตารางที่ ๓

แสดงประสพการณ์ในการเป็นครูสอนวิชาต่าง ๆ รวมรายการโทรทัศน์ศึกษา

ระยะเวลาเป็นครูรวมรายการโทรทัศน์	จำนวนครู	ร้อยละ
สอนรวมรายการโทรทัศน์มาประมาณ ๓ ปี	๓๑	๑๕.๒๐
สอนรวมรายการโทรทัศน์มาประมาณ ๒ ปี	๑๑๗	๕๗.๓๗
สอนรวมรายการโทรทัศน์มาประมาณ ๑ ปี	๔๑	๒๐.๑๐
ไม่ตอบ	๖	๓.๓๓

จากตารางที่ ๓ นี้ แสดงให้เห็นว่า ครูที่สอนวิชาต่าง ๆ ส่วนมากสอนรวมรายการโทรทัศน์มาประมาณ ๒ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๗ จำนวนรองลงมาคือครูผู้สอนรวมรายการโทรทัศน์ ๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๐ และจำนวนครูที่น้อยที่สุดคือครูผู้สอนรวมรายการโทรทัศน์ศึกษา ๓ ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๒๐ ส่วนจำนวนครูที่ไม่ตอบมีร้อยละ ๓.๓๓

สรุป ครูที่ร่วมสอนในรายการโทรทัศน์ศึกษาส่วนมากเกินครึ่งที่ตอบแบบสอบถามว่ามีประสพการณ์ในการใช้โทรทัศน์ประมาณ ๒ ปี ซึ่งนับว่าเป็นประสพการณ์ที่ยังไม่นานพอ

ตารางที่ ๔

แสดงความร่วมมือของครูคอรายการโทรทัศน์ศึกษาในชั้นเรียน

ความร่วมมือ	จำนวนครู	ร้อยละ
รวมการสอนกับครูทางโทรทัศน์ในชั้นเรียน	๑๐๓	๕๒.๔๒
การสอนโทรทัศน์กับนักเรียนตลอดรายการ ไม่ทำอย่างอื่น	๔๕	๔๓.๕๘
ปล่อยให้เรียนดูตามลำพังโดยท่านอยู่ในชั้นเรียน แต่ทำงานอย่างอื่น	๕	๒.๕๖
ปล่อยให้ให้นักเรียนดูตามลำพัง และท่านออกไปนอกห้อง	๒	๑.๐๓

จากตารางที่ ๔ จำนวนครูส่วนมากรวมการสอนกับครูทางโทรทัศน์ในชั้นเรียน มีร้อยละ ๕๒.๔๒ ครูรายการสอนทางโทรทัศน์กับนักเรียนตลอดรายการ ไม่ทำอย่างอื่นมีร้อยละ ๔๓.๕๘ ปล่อยให้เรียนดูตามลำพังโดยท่านอยู่ในชั้นเรียน แต่ทำงานอย่างอื่น มีร้อยละ ๒.๕๖ และปล่อยให้ให้นักเรียนดูตามลำพัง และท่านออกไปนอกห้อง มีร้อยละ ๑.๐๓

สรุป จำนวนครูเกินครึ่งที่มีทัศนคติที่ดีและรวมรายการสอนกับครูโทรทัศน์ในชั้นเรียน และก็มีอีกจำนวนมากที่มีทัศนคติที่ยังไม่ดี และไม่ร่วมมือหรือไม่สนใจคอรายการสอนทางโทรทัศน์

ตารางที่ ๕

แสดงความสนใจของครูผู้จะให้ความร่วมมือจัดนักเรียนเข้าดูรายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษา

ครูผู้จัด	จำนวนครู	ร้อยละ
ครูใหญ่	๓๕	๓๔.๖๕
ครูประจำวิชา	๒๐	๓๐.๓๖
ครูประจำชั้น	๓๖	๑๔.๖๖
ครูพิเศษเฉพาะรายการสอนทางโทรทัศน์	๒๔	๑๒.๓๑

จากตารางที่ ๕ ครูผู้สนใจจัดให้นักเรียนร่วมรายการสอนทางโทรทัศน์ส่วนมาก ร้อยละ ๓๔.๖๕ เป็นครูใหญ่ รองลงมาครูร้อยละ ๓๐.๓๖ เป็นครูประจำวิชา ถัดมาครู ร้อยละ ๑๔.๖๖ คือครูประจำชั้นและครูจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ ๑๒.๓๑ คือครูพิเศษเฉพาะรายการสอนทางโทรทัศน์ที่จัดให้นักเรียนร่วมรายการสอนทางโทรทัศน์

สรุป ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครมีครูผู้สนใจจัดให้นักเรียนเรียนร่วมรายการโทรทัศน์ศึกษาหลายท่านด้วยกัน แต่ครูผู้ให้ความสนใจมากที่สุดคือ ครูใหญ่

ตารางที่ ๖

แสดงจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ

จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์	จำนวนครู	ร้อยละ
จำนวน ๕ เครื่อง	๑	๑.๕๕
จำนวน ๔ เครื่อง	๖	๕.๖๕
จำนวน ๓ เครื่อง	๒๐	๒๕.๕๐
จำนวน ๒ เครื่อง	๒๕	๕๑.๙๖
จำนวน ๑ เครื่อง	๑๒	๑๙.๓๕
ไม่ตอบ	๑	๑.๕๕

จากตารางที่ ๖ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๑.๓๖ ที่ตอบว่าโรงเรียนมีเครื่องรับโทรทัศน์ ๒ เครื่อง รองลงมาครูร้อยละ ๒๕.๕๐ ตอบว่ามี ๓ เครื่อง ถัดลงมาครูร้อยละ ๑๙.๓๕ ตอบว่ามีเครื่องรับโทรทัศน์ ๑ เครื่อง ครูร้อยละ ๕.๖๕ ที่ตอบว่ามี ๔ เครื่องและครูร้อยละ ๑.๕๕ ตอบว่ามี ๕ เครื่อง และครูร้อยละ ๑.๕๕ ที่ไม่ตอบ

สรุป แสดงว่าเครื่องรับโทรทัศน์ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพยังมีน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ตารางที่ ๓

แสดงขนาดจอภาพเครื่องรับโทรทัศน์ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ

	จำนวนครู	ร้อยละ
๑๔ นิ้ว ถึง ๑๖ นิ้ว	๘	๘.๓๓
๑๗ นิ้ว ถึง ๑๘ นิ้ว	๒๖	๒๓.๐๕
๒๑ นิ้ว ถึง ๒๓ นิ้ว	๖๓	๕๕.๘๒
๒๔ นิ้ว	๘๘	๘๓.๕๕

ตารางที่ ๓ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๕.๘๒ ตอบว่าโทรทัศน์ของโรงเรียนมีขนาดจอภาพ ๒๑ นิ้ว ถึง ๒๓ นิ้ว รองลงมาครูร้อยละ ๘๓.๕๕ ตอบว่าเครื่องรับโทรทัศน์มีขนาดจอภาพ ๒๔ นิ้ว ครูร้อยละ ๒๓.๐๕ ตอบว่าโทรทัศน์มีขนาดจอภาพ ๑๗ นิ้ว ถึง ๑๘ นิ้ว ครูจำนวนน้อยที่ตอบว่าเครื่องรับโทรทัศน์มีขนาดจอภาพ ๑๔ นิ้ว ถึง ๑๖ นิ้ว เพียงร้อยละ ๘.๓๓

สรุป แสดงว่าเครื่องรับโทรทัศน์ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมีขนาดจอภาพต่าง ๆ กัน แต่ส่วนมากมีขนาด ๒๑ นิ้ว ถึง ๒๓ นิ้ว นับว่ามีขนาดใหญ่พอสมควร

ตารางที่ ๔

แสดงสถานที่ที่ดูรายการโทรทัศน์ศึกษาของนักเรียน

สถานที่	จำนวนครู	ร้อยละ
ห้องเรียน	๑๐๓	๖๑.๐๗
ห้องประชุม	๑๔	๑๑.๓๑
ห้องดูโทรทัศน์โดยเฉพาะ	๑๒	๗.๑๔
โรงอาหาร	-	-
ห้องอื่น ๆ	๓๔	๒๒.๓๘

จากตารางที่ ๔ ครูส่วนมากร้อยละ ๖๑.๐๗ จัดให้นักเรียนดูรายการโทรทัศน์ศึกษาในห้องเรียน รองลงมาจัดให้ดูในห้องอื่น ๆ มีร้อยละ ๒๒.๓๑ ถัดลงมาครูร้อยละ ๑๑.๓๑ จัดให้นักเรียนดูในห้องประชุม และร้อยละ ๗.๑๔ จัดให้ดูในห้องดูโทรทัศน์โดยเฉพาะ ไม่มีครูคนใดจัดให้ดูในโรงอาหารเลย

สรุป ครูเกินครึ่งที่จัดให้นักเรียนดูรายการโทรทัศน์ศึกษาในห้องเรียน ซึ่งเป็นสถานที่เหมาะสมกว่าห้องประชุมหรือห้องดูโทรทัศน์โดยเฉพาะหรือห้องอื่น ๆ ห้องอื่น ๆ ในที่นี้หมายถึงครูใหญ่ ห้องสมุด ห้องทัศนศึกษา และระเบียบโรงเรียน เป็นต้น

ตารางที่ ๔

แสดงที่ตั้ง วิธีการติดตั้งและความสูงของเครื่องรับโทรทัศน์ภายในห้อง

ที่ตั้ง วิธีการติดตั้งและความสูง	จำนวนครู	ร้อยละ
ก. ตั้งบนโต๊ะจักมาเป็นพิเศษสำหรับตั้งโทรทัศน์	๑๒๕	๖๗.๕๗
ตั้งบนโต๊ะครูหน้าชั้นเรียน	๕๕	๒๘.๓๓
ข. หน้าชั้นเรียน	๑๑๒	๖๐.๘๗
คานขวาของชั้นเรียน	๓๗	๒๐.๑๑
คานซ้ายของชั้นเรียน	๒๖	๑๔.๑๓
กลางชั้นเรียน	๒	๑.๐๓
ค. ระยะสูงจาก ๗ - ๑๐ ฟุต ขึ้นไป	๒	๒.๕๑
ระยะสูงจาก ๔ - ๖ ฟุต	๕๕	๒๙.๘๕
ระยะสูง ๑ - ๓ ฟุต	๕๕	๓๖.๘๕

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่าการจัดที่สำหรับตั้ง วิธีการติดตั้งและระยะความสูงของเครื่องรับโทรทัศน์ภายในชั้นเรียน ปรากฏดังนี้

ก. การจักตั้งเครื่องรับโทรทัศน์ภายในห้องเรียนส่วนมากครูจักหาโต๊ะพิเศษ โดยเฉพาะมา มีร้อยละ ๖๗.๕๗ ส่วนร้อยละ ๒๘.๓๓ ตั้งบนโต๊ะครูหน้าชั้นเรียน

ข. ครูร้อยละ ๖๐.๘๗ ตั้งเครื่องรับโทรทัศน์ไว้หน้าชั้นเรียน ลองลงมาตั้งไว้คานขวาของชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๑ ส่วนร้อยละ ๑๔.๑๓ ตั้งไว้ทางคานซ้าย และที่น้อยที่สุด ร้อยละ ๑.๐๓ ตั้งไว้กลางชั้นเรียน

ค. ครูส่วนมากร้อยละ ๒๙.๘๕ ที่จักตั้งเครื่องรับโทรทัศน์สูงจากพื้นห้อง ๔ - ๖ ฟุต มีเพียงจำนวนน้อยมาก ร้อยละ ๒.๕๑ ที่จักตั้งเครื่องรับโทรทัศน์สูงจากพื้นห้องตั้งแต่ ๗ ฟุต ถึง ๑๐ ฟุต ขึ้นไป

สรุป แสดงว่าครูส่วนมากเข้าใจวิธีการจักตั้งเครื่องรับโทรทัศน์ให้นักเรียนดูรายการใดเหมาะสมพอสมควร

ตารางที่ ๑๐

แสดงวิธีจัดที่นั่งครูรายการโทรทัศน์ศึกษาสำหรับนักเรียน

การนั่งของนักเรียน	จำนวนครู	ร้อยละ
ที่นั่งในชั้นเรียนธรรมดาหน้าเครื่องรับโทรทัศน์	๑๔๘	๓๕.๕๐
รูปครึ่งวงกลมหน้าเครื่องรับโทรทัศน์	๒๓	๑๑.๓๕
อื่น ๆ	๑๐	๕.๖๓
ไม่ตอบ	๑๔	๖.๖๘

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่จัดให้นักเรียนนั่งแบบนั่งเรียนในชั้นเรียนธรรมดา คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕๐ รองลงมาครูร้อยละ ๑๑.๓๕ จัดนักเรียนนั่งเป็นรูปครึ่งวงกลมหน้าเครื่องรับโทรทัศน์ ส่วนร้อยละ ๕.๖๓ จัดให้นักเรียนนั่งแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ครูจำนวน ร้อยละ ๖.๖๘ ที่ไม่ตอบ

สรุป วิธีการจัดให้นักเรียนดูรายการโทรทัศน์ของครูส่วนมากยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร

ตารางที่ ๑๑

แสดงระยะห่างจากเครื่องรับโทรทัศน์กับที่นั่งของนักเรียน

ระยะห่างของที่นั่งนักเรียนกับเครื่องรับโทรทัศน์	จำนวนครู	ร้อยละ
ก. แฉกหน้าอยู่ห่างจากเครื่องรับโทรทัศน์		
ต่ำกว่า ๔ ฟุต	๑๘	๘.๖๘
๕ - ๗ ฟุต	๘๑	๕๐.๐๐
๘ - ๑๑ ฟุต ขึ้นไป	๖๗	๔๑.๓๒
ข. แฉกหลังอยู่ห่างจากเครื่องรับโทรทัศน์		
ต่ำกว่า ๑๐ ฟุต	๒๗	๑๘.๕๘
๑๑ - ๒๑ ฟุต	๕๑	๔๕.๑๘
๒๒ - ๓๒ ฟุต	๖๐	๓๑.๕๑
สูงกว่า ๓๓ ฟุต ขึ้นไป	๗	๓.๓๔

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่านักเรียนแฉกหน้าและแฉกหลังสุดอยู่ใกล้และไกลเครื่องรับโทรทัศน์เป็นระยะห่างปรากฏผลได้ ดังนี้

ก. แฉกหน้าของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ห่างจากเครื่องรับโทรทัศน์ระยะทาง ๕ - ๗ ฟุต คิดไคร้อยละ ๕๐.๐๐ ส่วนร้อยละ ๔๑.๓๒ นั่งอยู่ห่างจากเครื่องรับโทรทัศน์ ๘ - ๑๑ ฟุต และแฉกหน้าที่อยู่ไกลเครื่องรับโทรทัศน์มากที่สุด ๔ ฟุต คิดไคร้อยละ ๘.๖๘

ข. นักเรียนแฉกหลังส่วนใหญ่อยู่ห่างจากเครื่องรับโทรทัศน์ ๒๒ - ๒๐ ฟุต มีร้อยละ ๔๕.๑๘ รองลงมา ๒๑ - ๓๐ ฟุต คิดไคร้อยละ ๓๑.๕๑ ส่วนร้อยละ ๑๘.๕๘ อยู่ห่างจากเครื่องรับโทรทัศน์ ๑๐ ฟุต และจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ ๓.๓๔ ที่นั่งอยู่ห่างจากเครื่องรับ ๓๓ ฟุต ขึ้นไป

สรุป ครูส่วนมากจัดที่นั่งให้นักเรียนดูรายการ โทรทัศน์แฉกหน้าห่างจากเครื่องรับในระยะที่ถูกต้องพอสมควร ส่วนครูที่จัดให้นักเรียนแฉกหน้านั่งใกล้โทรทัศน์มากนั้นมีจำนวนน้อยมาก สำหรับแฉกหลังของนักเรียนที่นั่งห่างจากโทรทัศน์ส่วนมากไม่เกิน ๒๑ ฟุต นับว่าไม่ไกลจนเกินไป และมีส่วนน้อยที่เกินจาก ๒๒ ฟุต ไป

ตารางที่ ๑๒

แสดงจำนวนนักเรียนที่เข้าดูรายการโทรทัศน์ศึกษา

จำนวนนักเรียน	จำนวนครู	ร้อยละ
จำนวนนักเรียนต่ำกว่า ๕๐ คน	๑๑๘	๖๑.๓๘
จำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๕๑ - ๑๐๐ คน	๕๘	๓๐.๘๕
จำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๑๐๑ - ๒๐๐ คน ขึ้นไป	๑๘	๙.๗๗

จากตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักเรียนที่เข้าดูรายการโทรทัศน์แต่ละครั้งส่วนมากมีจำนวนต่ำกว่า ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๓๘ รองลงมา ร้อยละ ๓๐.๘๕ ที่เข้าดูรายการโทรทัศน์ครั้งละ ๕๑ - ๑๐๐ คน และน้อยที่สุดร้อยละ ๙.๗๗ ที่เข้าดูรายการโทรทัศน์ครั้งละ ๑๐๑ - ๒๐๐ คน ขึ้นไป

สรุป นักเรียนที่เข้าดูรายการโทรทัศน์ในชั้นเรียนคราวหนึ่ง ๆ ต่ำกว่า ๕๐ คน มีอัตราสูงที่สุด และนักเรียนตั้งแต่ ๑๐๑ - ๒๐๐ ขึ้นไปที่เข้าดูรายการโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง มีอัตราต่ำที่สุด นั้นแสดงว่าครูจัดให้นักเรียนเข้าดูรายการโทรทัศน์ศึกษามีจำนวนมากปานกลาง

ตารางที่ ๑๓

แสดงความเหมาะสมของสถานที่และการจัดสถานที่ทูลเกล้าฯ ถวายการ ไท่ทศน์ศึกษาสำหรับนักเรียน

ความคึกเห็น	จำนวนครู	ร้อยละ
สถานที่และวิธีจัดสถานที่ที่ไม่เหมาะสม	๑๑๓	๕๗.๕๕
สถานที่และวิธีจัดสถานที่ที่เหมาะสม	๖๓	๓๒.๓๑
ไม่ตอบ	๑๕	๕.๑๕

จากตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่าครูส่วนมากร้อยละ ๖๕.๒๐ เห็นว่าสถานที่และวิธีการจัดสถานที่ให้นักเรียนทูลเกล้าฯ ถวายการ ไท่ทศน์ยังไม่เหมาะสม ครูส่วนน้อยร้อยละ ๓๖.๑๕ เห็นว่าเหมาะสมแล้ว ครูร้อยละ ๕.๑๕ ไม่ตอบ

สรุป ครูส่วนใหญ่ลงความคึกเห็นว่าสถานที่และการจัดสถานที่ให้นักเรียนทูลเกล้าฯ ถวายการ ไท่ทศน์นั้นไม่เหมาะสม มีอัตรามากที่สุด และอัตราที่น้อยให้ความคึกเห็นว่าเหมาะสม ทำให้เห็นว่าการจัดสถานที่และสถานที่ส่วนใหญ่ของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร

ตารางที่ ๑๘

แสดงปริมาณบทเรียนและเนื้อหาของบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศนศึกษาในแต่ละ
สัปดาห์

ปริมาณบทเรียนและเนื้อหา	จำนวนครู	ร้อยละ
สัปดาห์ละ ๑ บท	๔๘	๕๓.๓๘
สัปดาห์ละ ๒ บท	๖๕	๘๑.๓๕
สัปดาห์ละ ๓ บท	๖	๓.๓๒
สัปดาห์ละมากกว่า ๔ บท ขึ้นไป	๒	๑.๑๗

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่าจำนวนครูที่ตอบว่าต้องการให้สอนสัปดาห์ละ ๑ บท นั้น มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๕๓.๓๘ ส่วนจำนวนครูที่ตอบว่าต้องการให้สอนสัปดาห์ละ ๒ บทเรียน มีจำนวนร้อยละ ๘๑.๓๕ ครูที่ตอบว่าต้องการให้สอนสัปดาห์ละ ๓ บท นั้น มีร้อยละ ๓.๓๒ และจำนวนครูที่น้อยที่สุดคือร้อยละ ๑.๑๗ ที่คิดว่าควรจะสอนสัปดาห์ละมากกว่า ๓ บท ขึ้นไป

สรุป ครูจำนวนเกินครึ่งที่เห็นว่าควรจักเนื้อหาและบทเรียนมาสอนนักเรียน สัปดาห์ละ ๑ บท ก็พอเพียง และครูจำนวนน้อยคือร้อยละ ๓.๓๒ และ ๑.๑๗ ที่เห็นว่าควรจักบทเรียนและเนื้อหา มาสอนครั้งละ ๓ บท หรือมากกว่านั้น

ตารางที่ ๑๕

แสดงความเหมาะสมของการจัดบทเรียนทางโทรทัศน์ศึกษากับระดับความรู้ของนักเรียน

ความเหมาะสม	จำนวนครู	ร้อยละ
การจัดบทเรียนได้เหมาะสมมาก	๘๒	๒๒.๒๒
การจัดบทเรียนได้เหมาะสมปานกลาง	๑๓๘	๓๓.๐๒
การจัดบทเรียนได้เหมาะสมน้อย	๕	๑.๓๖

จากตารางที่ ๑๕ ครูส่วนมากเห็นว่า การจัดบทเรียนได้เหมาะสมปานกลางกับระดับความรู้ของนักเรียน มีร้อยละ ๓๓.๐๒ การจัดบทเรียนได้เหมาะสมมากกับระดับความรู้ของนักเรียน คิดได้ร้อยละ ๒๒.๒๒ และจำนวนครูร้อยละ ๑.๓๖ ที่เห็นว่าจัดบทเรียนได้เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียนได้น้อย

สรุป บทเรียนวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ศึกษาของกองการศึกษานครกรุงเทพฯ จัดได้เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียนปานกลาง

ตารางที่ ๑๖.

แสดงความยากง่ายของบทเรียนและเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ในรายการโทรทัศน์ศึกษา

ความยากง่าย	จำนวนครู	ร้อยละ
บทเรียนและเนื้อหาที่ยากมาก	๑๑	๖.๒๗
บทเรียนและเนื้อหาที่ยาก	๒๔	๑๖.๕๓
บทเรียนและเนื้อหาปานกลาง	๑๑๓	๖๖.๖๔
บทเรียนและเนื้อหาที่ง่าย	๑๓	๗.๕๑
บทเรียนและเนื้อหาที่ง่ายมาก	๕	๒.๘๕

จากตารางที่ ๑๖ ครูส่วนมากเห็นว่าบทเรียนและเนื้อหาที่จัดสอนในรายการโทรทัศน์ศึกษามีความยากง่ายปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๔ รองลงมา ร้อยละ ๑๖.๕๓ ที่เห็นว่าบทเรียนและเนื้อหาที่มีความยาก ครูร้อยละ ๗.๕๑ ที่เห็นว่าบทเรียนและเนื้อหาที่มีความง่าย ส่วนบทเรียนและเนื้อหาที่มีความยากมาก มีครูตอบร้อยละ ๖.๒๗ และอีกบางส่วนน้อยที่สุด ร้อยละ ๒.๘๕ ที่ตอบว่าบทเรียนและเนื้อหาที่ง่ายมาก

สรุป ครูส่วนมากเกินครึ่งที่เห็นว่าบทเรียนและเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ที่ทางกองการศึกษาจัดสอนในรายการโทรทัศน์มีความยากง่ายปานกลาง และครูจำนวนน้อยที่มีทัศนคติต่อบทเรียนและเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ที่ทางกองการศึกษาจัดสอนในรายการโทรทัศน์ว่ายากมาก มีอัตราร้อยละ ๕.๖๔ และง่ายมากมีอัตราร้อยละ ๒.๘๖

ตารางที่ ๑๗

แสดงการจับบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในรายการโทรทัศน์ศึกษา

การจับ	จำนวนครู	ร้อยละ
จับไปตามบทเรียนที่นักเรียนชั้นประถมปลายสามารถเรียนรวมกันได้	๔๔	๔๕.๕๖
จับให้สัมพันธ์กับบทเรียนในแบบเรียน	๔๑	๔๑.๕๔
จับได้สัมพันธ์กับหลักสูตร	๖๖	๓๓.๔๘
จับสอนเพิ่มเติมจากแบบเรียน	๔๓	๒๔.๑๐
จับเฉพาะบทเรียนที่ยากและต้องใช้อุปกรณ์	๓๖	๑๔.๕๖
อื่น ๆ	๒	๑๐.๒๖

จากตารางที่ ๑๗ ครูส่วนมากร้อยละ ๔๕.๕๖ ให้ความเห็นว่า บทเรียนวิชา
ศาสตร์ของรายการโทรทัศน์ศึกษาจับให้นักเรียนชั้นประถมปลายเรียนรวมกันได้ รองลงมาครู
ร้อยละ ๔๑.๕๔ กล่าวว่า จับได้สัมพันธ์กับบทเรียนในแบบเรียน ครูร้อยละ ๓๓.๔๘ ตอบว่า
จับได้สัมพันธ์กับหลักสูตร ส่วนที่ตอบว่าจับสอนเพิ่มเติมจากแบบเรียนมีครูร้อยละ ๒๔.๑๐ ครู
จำนวนน้อยร้อยละ ๑๔.๕๖ กล่าวว่า จับเฉพาะบทเรียนที่ยากและต้องใช้อุปกรณ์ ส่วนครูที่
ตอบว่าอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น มีเพียงร้อยละ ๑๐.๒๖

สรุป เนื่องจากครูคนหนึ่งสามารถตอบได้เกินกว่าหนึ่งข้อ จึงไม่มีครูที่ตอบข้อความ
เหล่านี้เกินครึ่งเลย แสดงว่าบทเรียนวิชาศาสตร์ที่จับสอนในรายการโทรทัศน์ศึกษานั้น มี
วิธีการจับหลายอย่างแล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละบท

ตารางที่ ๑๘

แสดงความสนใจและไม่สนใจของครูและนักเรียนต่อวิธีสอนวิชาวิทยาศาสตร์ของครูโทรทัศน์

ความสนใจและความไม่สนใจ	จำนวนครู	ร้อยละ
ก. เนื้อเรื่องเป็นที่น่าสนใจ	๖๑	๓๑.๒๘
ครูโทรทัศน์สอนโคคลองแคลวน่าเลื่อมใส	๓๑	๑๕.๘๕
อุปกรณ์สัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียน	๑๑๓	๕๗.๕๕
คำอธิบายเข้าใจง่าย	๕๕	๒๓.๐๘
อื่น ๆ	๖	๓.๕๔
ข. ครูโทรทัศน์สอนเร็วเกินไป	๓๖	๑๘.๘๖
บทเรียนยากเกินไป	๑๑	๕.๖๕
ครูโทรทัศน์ใช้คำอธิบายยากเกินไป	๑๖	๘.๒๑
เนื้อหาบทเรียนไม่น่าสนใจ	๒๘	๑๔.๓๖
อื่น ๆ	๑๖	๘.๒๑

ตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่าครูทุกคนสามารถตอบคำถามได้เกิน ๑ เพราะฉะนั้นครูสอนจำนวนมากสนใจต่อวิธีการสอนของครูโทรทัศน์ในแง่ของอุปกรณ์สัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียน คิดไคร้อยละ ๕๗.๕๕ รองลงมาสนใจวิธีการสอนของครูโทรทัศน์ในเรื่องของเนื้อเรื่องว่าเป็นที่น่าสนใจ คิดไคร้อยละ ๓๑.๒๘ ส่วนคำอธิบายเข้าใจง่ายนั้น คิดไคร้อยละ ๒๓.๐๘ ครูและนักเรียนสนใจว่าครูโทรทัศน์สอนโคคลองแคลวน่าเลื่อมใสคิดไคร้อยละ ๑๕.๘๕ และจำนวนร้อยละ ๓.๕๔ ที่มีความสนใจอย่างอื่น

วิธีการสอนของครูโทรทัศน์ทำให้ครูและนักเรียนไม่สนใจในคำสอนของการสอนเร็วเกินไป คิดไคร้อยละ ๑๘.๘๖ รองลงมาร้อยละ ๑๔.๓๖ ที่ครูและนักเรียนไม่สนใจเพราะเนื้อหาบทเรียนไม่น่าสนใจ ร้อยละ ๘.๒๑ ที่ครูและนักเรียนไม่สนใจเพราะครูโทรทัศน์ใช้คำอธิบายยากเกินไปและยังมีอย่างอื่นอีก อัตราส่วนที่น้อยที่สุดร้อยละ ๕.๖๕ คือ ครูโทรทัศน์นำบทเรียนที่ยากเกินไปมาสอน

สรุป ครูและนักเรียนส่วนมากสนใจต่อวิธีการสอนของครูโทรทัศน์ในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะครูโทรทัศน์นำอุปกรณ์มาใช้ได้สัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียน ทั้งเนื้อเรื่องยังเป็นเรื่องที่น่าสนใจอีกด้วย

ตารางที่ ๑๕

แสดงความสามารถของครูวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ในการสาธิต
อุปกรณ์ต่าง ๆ ใ้ได้อย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง น่าสนใจและเข้าใจ

ความสามารถ	จำนวนครู	ร้อยละ
มีความสามารถมาก	๕๒	๒๔.๕๗
มีความสามารถปานกลาง	๑๒๕	๖๔.๑๓
มีความสามารถน้อย	๖	๓.๓๐

จากตารางที่ ๑๕ ครูจำนวนมากมีความเห็นว่าครูโทรทัศน์วิชาวิทยาศาสตร์มี
ความสามารถปานกลางในการสาธิตอุปกรณ์ต่าง ๆ ใ้ได้อย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง ร้อยละ
๖๔.๑๓ ครูจำนวนร้อยละ ๒๔.๕๗ มีความเห็นว่าครูโทรทัศน์มีความสามารถมากในการ
สาธิตอุปกรณ์ต่าง ๆ ใ้ชัดเจน รวดเร็ว และครูจำนวนน้อยมาก คิดไ้ร้อยละ ๓.๓๐ เห็นว่า
ครูโทรทัศน์มีความสามารถน้อยในการใช้อุปกรณ์การสอนอย่างแจ่มแจ้ง ชัดเจน รวดเร็ว

สรุป แสดงว่าครูสอนวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์มีความสามารถมากพอสมควร
ในการสาธิตอุปกรณ์การสอนใ้ได้อย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง น่าสนใจและใ้เข้าใจ

ตารางที่ ๒๐

แสดงประโยชน์ที่ครูและนักเรียนได้รับจากรายการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ศึกษา

ประโยชน์	จำนวนครู	ร้อยละ
ได้รับประโยชน์มาก	๖๗	๓๕.๖๘
ได้รับประโยชน์ปานกลาง	๑๑๐	๕๘.๕๑
ได้รับประโยชน์น้อย	๑๑	๕.๘๕

จากตารางที่ ๒๐ แสดงให้เห็นว่าครูจำนวนมากเห็นว่ารายการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ให้ประโยชน์แก่ครูและนักเรียนปานกลางคิดร้อยละ ๕๘.๕๑ รองลงมา ร้อยละ ๓๕.๖๘ ที่กล่าวว่าครูและนักเรียนได้ประโยชน์จากรายการสอนวิทยาศาสตร์นี้มาก และครูจำนวนน้อยมากคือ ร้อยละ ๕.๘๕ ที่เห็นว่า ได้รับประโยชน์น้อยจากรายการสอนวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์

สรุป วิชาวิทยาศาสตร์ที่ทางกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพมหานครจัดสอนทางโทรทัศน์ให้ประโยชน์แก่ครูและนักเรียนเป็นที่น่าพอใจเป็นส่วนมาก นับว่าการสอนวิชานี้ได้รับผลสำเร็จพอสมควร

ตารางที่ ๒๒

แสดงทัศนคติของครูคอบทเรียน เนื้อหาและการสอนของครูโทรทัศน์ในรายการโทรทัศน์ศึกษา วิชาสังคมศึกษา

ทัศนคติ	ยากมาก		ยาก		ปานกลาง		ง่าย		ง่ายมาก	
	จำนวน ครู	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวน ครู	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวน ครู	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวน ครู	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวน ครู	คิดเป็น ร้อยละ
บทเรียนที่จัดสอนทางโทรทัศน์ ส่วนมาก	-	-	๘	๕.๑๘	๑๕๑	๘๖.๒๘	๑๓	๘.๑๘	๒	๑.๑๘
เนื้อหาบทเรียนที่จัดสอนทาง โทรทัศน์ส่วนมาก	๘	๒.๒๒	๘	๕.๐๘	๑๘๘	๘๓.๖๒	๑๖	๘.๒๑	-	-
ครูโทรทัศน์ใช้ภาษาและคำ อธิบาย	๘	๒.๓๑	๑๘	๑๑.๒๘	๘๕	๕๐.๓๐	๕๖	๓๓.๑๘	๕	๒.๘๖

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของครูร้อยละ ๔๖.๒๘ ที่กล่าวว่า
บทเรียนสังคมศึกษาที่จัดสอนทางโทรทัศน์ส่วนมากยากปานกลาง และจำนวนน้อยที่สุดคือ
ร้อยละ ๒.๑๔ ที่มีทัศนคติชอบบทเรียนสังคมศึกษาวาง่ายมาก

ครูส่วนมากมีทัศนคติชอบเนื้อหาบทเรียนสังคมที่สอนทางโทรทัศน์ว่ายากปานกลาง
คิดได้ร้อยละ ๔๓.๖๒ และร้อยละ ๒.๒๖ ของจำนวนครู ว่าเนื้อหาบทเรียนสังคมศึกษาที่จัด
สอนทางโทรทัศน์ยากมาก

ครูส่วนมาก ร้อยละ ๕๐.๓๐ ที่มีทัศนคติต่อการใช้ภาษาและคำอธิบายของครู
โทรทัศน์ว่ายากปานกลาง และครูที่มีทัศนคติต่อการใช้ภาษาและคำอธิบายของครูโทรทัศน์ว่า
ยากมาก มีร้อยละ ๒.๓๑

สรุป ทัศนคติของครูจำนวนเกินครึ่งมีชอบบทเรียน เนื้อหา และการใช้คำอธิบาย
และภาษาของครูโทรทัศน์ว่าส่วนมากยากปานกลาง ซึ่งจะเห็นได้ว่าบทเรียน เนื้อหาที่ทาง
กองการศึกษาจัดสอนวิชาสังคมศึกษาทางโทรทัศน์เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียนมาก
พอควร ส่วนครูโทรทัศน์ใช้ภาษาและคำอธิบายสอนนักเรียนให้เข้าใจเป็นผลดีพอสมควร
เช่นกัน

ตารางที่ ๒๓

แสดงทัศนคติของครูต่อรายการสอนวิชาสังคมศึกษาทางโทรทัศน์ศึกษา

ทัศนคติ	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ
วิธีการสอนของครูโทรทัศน์ช่วยให้ครูและนักเรียนเกิดความสนใจ	๕๗	๓๓.๓๓	๑๐๑	๕๕.๐๖	๑๓	๗.๖๐
นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมจากบทเรียนทางโทรทัศน์ศึกษา	๖๑	๓๔.๔๕	๔๖	๕๕.๗๘	๑๐	๖.๓๗
อุปกรณ์ทศูโทรทัศน์นำมาสัมพันธ์กับบทเรียน	๖๔	๕๐.๕๔	๔๕	๕๐.๐๐	๑๖	๕.๕๒
ภาษาและคำอธิบายของครูโทรทัศน์ใช้สอนได้เหมาะสมแก่นักเรียน	๕๗	๓๕.๕๕	๑๐๒	๖๑.๔๑	๖	๓.๖๕
รายการสอนวิชาสังคมศึกษาทางโทรทัศน์ช่วยในการสอนของครูทางโรงเรียน	๔๓	๕๕.๖๕	๖๕	๓๕.๗๕	๑๕	๑๑.๕๑

จากตารางที่ ๒๓ พอดีสรุปทัศนคติของครูได้ ดังนี้

๒๓:๑ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๔.๐๖ เห็นว่าวิธีการสอนของครูโทรทัศน์ช่วยให้ครูและนักเรียนเกิดความสนใจปานกลาง ครูจำนวนน้อย ร้อยละ ๙.๖๐ เห็นว่าวิธีการสอนของครูโทรทัศน์ช่วยครูและนักเรียนเกิดความสนใจน้อย

๒๓:๒ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๔.๙๔ เห็นว่านักเรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมจากบทเรียนทางโทรทัศน์ศึกษาได้ปานกลาง และครูร้อยละ ๖.๓๗ เห็นว่านักเรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมจากบทเรียนทางโทรทัศน์ศึกษาได้น้อย

๒๓:๓ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๐.๐๐ เห็นว่าอุปกรณ์ที่ครูโทรทัศน์นำมาสัมพันธ์กับบทเรียนปานกลาง ครูจำนวนน้อยเห็นว่าอุปกรณ์ของครูโทรทัศน์สัมพันธ์กับบทเรียนน้อย มีร้อยละ ๘.๕๒

๒๓:๔ ครูส่วนมากร้อยละ ๖๐.๕๐ เห็นว่าภาษาและคำอธิบายของครูโทรทัศน์เหมาะสมกับนักเรียน และครูร้อยละ ๓.๖๔ เห็นว่าภาษาและคำอธิบายเหมาะสมกับนักเรียนน้อย

๒๓:๕ ส่วนมากร้อยละ ๔๕.๖๔ เห็นว่ารายการสอนวิชาสังคมศึกษาช่วยการสอนของครูทางโรงเรียนได้มาก และครูร้อยละ ๑๐.๕๐ เห็นว่าช่วยครูทางโรงเรียนได้น้อย

สรุป ทัศนคติของครูส่วนมากเห็นว่าวิธีการจัดสอนวิชาสังคมศึกษาทางโทรทัศน์ศึกษาช่วยครูและนักเรียนในการเรียนการสอนได้ปานกลาง และช่วยในการสอนของครูทางโรงเรียนได้มากกว่าอย่างอื่น ๆ นับว่าได้ผลดีพอประมาณ

ตารางที่ ๒๘

แสดงทัศนคติของครูค่อวิชาภาษาอังกฤษ ในรายการโทรทัศน์ศึกษา

ทัศนคติ	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ
บทเรียนและเนื้อหาสัมพันธ์กับ หลักสูตรและแบบเรียน	๘๖	๘๖.๘๘	๘๕	๘๖.๘๕	๑๒	๖.๕๖
เนื้อหาบทเรียนละเอียดและ เหมาะสมสำหรับนักเรียน	๓๐	๘๐.๐๐	๕๓	๕๓.๑๘	๑๒	๖.๘๖
อุปกรณ์สัมพันธ์กับเนื้อหา	๘๘	๕๑.๑๒	๓๘	๘๓.๐๒	๑๐	๕.๘๑
อุปกรณ์ช่วยให้นักเรียนเกิดความ สนใจและเข้าใจบทเรียนได้	๑๐๘	๕๕.๓๘	๖๖	๓๖.๒๘	๘	๕.๖๐
ช่วยเพิ่มพูนความรู้ของนักเรียนได้	๑๐๘	๕๕.๓๓	๖๓	๓๖.๖๑	๓	๕.๐๖
ช่วยนักเรียนเกิดความสนใจใน วิชานี้ได้	๕๓	๕๕.๓๑	๖๒	๓๖.๘๓	๑๕	๘.๘๖
ช่วยการสอนของครูทางโรงเรียน	๕๘	๕๕.๒๘	๖๓	๓๓.๓๖	๖	๓.๕๘

จากตารางที่ ๒๘ แสดงให้เห็นทัศนคติของครูค่อวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

๒๘:๑ ครูร้อยละ ๘๖.๘๘ เห็นว่าบทเรียนและเนื้อหาสัมพันธ์กับหลักสูตรและแบบเรียนมาก และครูร้อยละ ๖.๕๖ ที่เห็นว่าบทเรียนและเนื้อหาสัมพันธ์กับหลักสูตรและแบบเรียนได้น้อย

๒๘:๒ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๓.๑๘ เห็นว่าเนื้อหาละเอียดและเหมาะสมกับนักเรียนปานกลาง และครูร้อยละ ๖.๘๖ เห็นว่าเหมาะสมกับนักเรียนน้อย

๒๔:๓ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๑.๑๒ เห็นว่าอุปกรณ์สัมพันธกับเนื้อหามาก และครูที่เห็นว่าอุปกรณ์สัมพันธกับเนื้อหาอันน้อยมีเพียงร้อยละ ๕.๔๑

๒๔:๔ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๕.๓๔ เห็นว่าอุปกรณ์ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและเข้าใจบทเรียนได้มาก และครูร้อยละ ๔.๔๐ เห็นว่าช่วยนักเรียนเข้าใจได้น้อย

๒๔:๕ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๕.๓๓ เห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ศึกษาช่วยเพิ่มพูนความรู้ของนักเรียนได้มาก และครูที่เห็นว่าช่วยเพิ่มพูนความรู้นักเรียนน้อยเพียงร้อยละ ๔.๐๒

๒๔:๖ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๔.๓๑ เห็นว่าช่วยนักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนวิชานี้ได้มาก และครูส่วนน้อยร้อยละ ๔.๔๒ ที่เห็นว่านักเรียนสนใจวิชานี้ น้อย

๒๔:๗ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๕.๒๔ เห็นว่าการสอนวิชานี้ทางโทรทัศน์ช่วยการสอนของครูทางโรงเรียนได้มาก มีครูเพียงร้อยละ ๓.๕๕ ที่เห็นว่าช่วยครูโรงเรียนน้อย

สรุป เนื่องจากครูสามารถตอบคำถามได้เกินหนึ่งข้อ แต่ก็มีครูจำนวนเกินครึ่งที่เห็นว่ารายการสอนวิชาภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ช่วยครูและนักเรียนในการเรียนการสอนได้มาก นับว่าการจัดรายการสอนวิชานี้ทางโทรทัศน์ศึกษาให้ประโยชน์มากพอประมาณ

ตารางที่ ๒๕

แสดงทัศนคติของครูทางโรงเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาและคำอธิบาย
ของครูโทรทัศน์ วิชาภาษาอังกฤษ

ทัศนคติ	จำนวนครู	ร้อยละ
ภาษาและคำอธิบายยากมาก	๔	๒.๑๒
ภาษาและคำอธิบายยาก	๒๐	๑๐.๕๔
ภาษาและคำอธิบายปานกลาง	๑๓๓	๗๐.๓๓
ภาษาและคำอธิบายง่าย	๒๔	๑๕.๒๔
ภาษาและคำอธิบายง่ายมาก	๓	๑.๕๔

จากตารางที่ ๑๑ แสดงทัศนคติของครูต่อการใช้ภาษาและคำอธิบายของครูทางโทรทัศน์ในรายการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งครูจำนวนมากเห็นว่าภาษาและคำอธิบายของครูโทรทัศน์ยากปานกลาง มีร้อยละ ๗๐.๓๓ รองลงมาครูจำนวนร้อยละ ๑๕.๒๔ ที่เห็นว่าครูโทรทัศน์ใช้ภาษาและคำอธิบายง่าย ครูที่เห็นว่าภาษาและคำอธิบายยากมีร้อยละ ๑๐.๕๔ ครูร้อยละ ๒.๑๒ ที่เห็นว่าครูโทรทัศน์ใช้ภาษาและคำอธิบายยากมาก ครูจำนวนน้อยมากคิดได้ร้อยละ ๑.๕๔ ที่เห็นว่าภาษาและคำอธิบายของครูโทรทัศน์ง่ายมาก

สรุป ครูจำนวนมากเกินกว่าครึ่งที่เห็นว่าครูโทรทัศน์ใช้ภาษาและคำอธิบายยากปานกลาง และครูจำนวนน้อยที่เห็นว่าครูโทรทัศน์ใช้ภาษาและคำอธิบายยากมาก, ยาก, ง่าย และง่ายมาก ซึ่งนับว่าครูโทรทัศน์ในรายการภาษาอังกฤษใช้ภาษาและคำอธิบายยากปานกลางพอที่นักเรียนจะเข้าใจได้

ตารางที่ ๒๖

แสดงทัศนคติของครูตอรายการสอนวิชาศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์ศึกษา

ทัศนคติ	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ
วิชาศิลปะศึกษาที่จัดสอนสนอง ความต้องการของนักเรียน	๖๖	๓๘.๘๒	๘๓	๔๘.๘๒	๒๑	๑๒.๓๕
นักเรียนได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	๖๕	๓๕.๘๘	๘๕	๕๕.๕๕	๒๐	๑๑.๕๕
นักเรียนสามารถติดตามผลการ สอนเป็นที่พอใจ	๓๑	๒๐.๓๕	๕๘	๖๕.๕๗	๒๓	๑๕.๑๓
วิธีสอนของครูโทรทัศน์เป็นที่ พอใจของครูและนักเรียน	๕๑	๓๑.๕๖	๕๗	๖๑.๕๖	๑๒	๗.๐๘
การจัดสอนวิชานี้ช่วยการ สอนของครูทางโรงเรียน	๗๐	๕๑.๕๑	๗๘	๕๖.๗๑	๑๕	๑๑.๓๘
ภายหลังการสอนทุก ๆ ครั้ง ครู และนักเรียนสามารถปฏิบัติตาม ไต่ผลดี	๒๕	๑๕.๕๕	๑๐๘	๖๕.๘๕	๓๓	๒๐.๑๐

จากตารางที่ ๒๖ แสดงให้เห็นทัศนคติของครูต่อวิชาศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์
ดังนี้

๒๖:๑ ครูร้อยละ ๔๘.๘๒ เห็นว่าวิชาศิลปะศึกษาจัดได้สนองความต้องการของ
นักเรียนได้ปานกลาง และมีครูร้อยละ ๑๒.๓๕ เห็นว่าสนองความต้องการของนักเรียนน้อย

๒๖:๒ ครูจำนวนร้อยละ ๔๔.๕๕ เห็นว่านักเรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน
เพลินปานกลาง และครูร้อยละ ๑๑.๔๔ เห็นว่านักเรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน

๒๖:๓ ครูจำนวนมากร้อยละ ๖๔.๕๙ เห็นว่านักเรียนสามารถคิดคำถามผลการ
สอนได้ปานกลาง แต่มีครูจำนวนน้อยเห็นว่่านักเรียนสามารถคิดคำถามได้น้อย

๒๖:๔ ครูจำนวนมากร้อยละ ๖๑.๕๖ เห็นว่าวิธีสอนของครูโทรทัศน์เป็นที่
พอใจของครูและนักเรียน ส่วนครูจำนวนน้อยร้อยละ ๓.๐๘ เห็นว่าครูและนักเรียนพอใจ
วิธีการสอนของครูโทรทัศน์น้อย

๒๖:๕ ครูร้อยละ ๔๖.๓๑ เห็นว่าวิชาศิลปศึกษาช่วยการสอนของครูโรงเรียน
ปานกลาง และครูร้อยละ ๑๑.๓๔ เห็นว่าช่วยการสอนของครูทางโรงเรียนน้อย

๒๖:๖ ครูจำนวนมากร้อยละ ๖๔.๕๕ เห็นว่าภายหลังการสอนครูและนักเรียน
ปฏิบัติตามใ้ผลดีปานกลาง มีครูร้อยละ ๑๔.๕๕ ที่เห็นว่าครูและนักเรียนปฏิบัติตามใ้ผลดี
มาก

สรุป เนื่องจากวิชาศิลปศึกษาที่จัดสอนทางโทรทัศน์ศึกษาส่วนมากเป็นวิชาขี้นร่อง
ประกอบท่าทาง ดังนั้น ผลที่ได้รับจึงมีไม่มากเท่าที่ควร และให้ประโยชน์ต่อครูและนักเรียน
ทางโรงเรียนไม่มากเท่าไรนัก

ตารางที่ ๒๗

แสดงทัศนคติของครูต่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ทางโทรทัศน์ศึกษา

ทัศนคติ	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ
บทเรียนสัมพันธ์กับหลักสูตรและ แบบเรียน	๓๔	๒๕.๕๖	๔๑	๖๒.๓๖	๑๐	๓.๐๘
นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ ประกอบบทเรียนอื่น ๆ ได้	๓๔	๒๗.๓๔	๔๔	๖๒.๑๕	๑๖	๑๐.๓๑
การสอนของครูโทรทัศน์ให้ความ เข้าใจและการะจางคอบเนื้อหา	๕๒	๓๒.๓๕	๓๕	๕๓.๓๖	๑๓	๑๐.๐๘
อุปกรณ์สัมพันธ์กับการอธิบาย	๕๕	๕๑.๓๑	๖๖	๕๕.๕๐	๑๒	๕.๑๕
อุปกรณ์ให้ความกระจ่างและเข้าใจ	๕๖	๕๒.๕๒	๖๖	๕๐.๐๐	๑๐	๓.๕๔
ช่วยการสอนของครูทางโรงเรียน ได้	๕๕	๓๓.๖๕	๖๔	๕๒.๓๑	๑๓	๑๐.๐๐

จากตารางที่ ๒๗ แสดงทัศนคติของครูต่อการสอนคณิตศาสตร์ ดังนี้

๒๗:๑ ครูส่วนมากร้อยละ ๖๒.๓๖ เห็นว่าบทเรียนสัมพันธ์กับหลักสูตรและแบบ
เรียนปานกลาง และครูร้อยละ ๓.๐๘ ที่เห็นว่าสัมพันธ์กับหลักสูตรและแบบเรียนน้อย

๒๗:๒ ครูส่วนมากร้อยละ ๖๒.๑๕ เห็นว่านักเรียนนำความรู้ที่ได้รับไปใช้กับ
บทเรียนอื่น ๆ ได้ปานกลาง ครูจำนวนน้อยมากร้อยละ ๑๐.๓๑

๒๗:๓ ครูส่วนมากร้อยละ ๓๒.๓๖ เห็นว่าการสอนของครูโทรทัศน์ให้ความ
กระจ่างคอบทเรียนได้ปานกลาง และครูจำนวนน้อยร้อยละ ๑๐.๐๘ ที่เห็นว่าให้ความเข้าใจน้อย

๒๗:๘ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๐ เห็นว่าอุปกรณ์สนับสนุนหลักสูตรปานกลาง
ครูร้อยละ ๓.๕๘ เห็นว่าสนับสนุนหลักสูตรน้อย

๒๗:๘ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๐ เห็นว่าอุปกรณ์ให้ความกระจ่างและเข้าใจ
ปานกลาง ครูจำนวนน้อยที่เห็นว่าให้ความกระจ่างและเข้าใจน้อย

๒๗:๖ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๒.๓๑ เห็นว่าช่วยการสอนของครูทางโรงเรียน
โคปานกลาง และมีครูน้อยมากร้อยละ ๑๐.๐๐ เห็นว่าช่วยครูทางโรงเรียนน้อย

สรุป จะเห็นได้ว่าครูส่วนมากมีทัศนคติที่โคปานกลางต่อวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ
รายการสอนวิชาคณิตศาสตร์ทางโทรทัศน์ศึกษานั้น ครูส่วนมากเกินครึ่งเห็นว่ามีประโยชน์
ต่อนักเรียนและครูพอสมควร

ตารางที่ ๒๘

แสดงทัศนคติของครูคอรายการสอนภาษาไทยทางโทรทัศนศึกษา

ทัศนคติ	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ
บทเรียนและเนื้อหาสัมพันธ์กับ หลักสูตรและแบบเรียน เนื้อหาช่วยปรับปรุงภาษาไทย ของนักเรียนในคาน -	๓๕	๒๗.๗๔	๓๔	๒๖.๕๐	๑๓	๑๐.๓๒
การพูดให้ชัดเจน	๓๔	๓๑.๖๓	๒๕	๕๓.๕๐	๑๓	๑๐.๘๓
การฟังให้ชัดเจน	๕๖	๕๑.๔๒	๕๕	๕๐.๐๐	๕	๔.๑๔
การอ่านให้ชัดเจน	๓๖	๓๔.๒๓	๕๖	๕๓.๓๓	๑๓	๑๒.๒๓
การใช้ภาษาและเขียนศัพท์ ให้ชัดเจน	๓๖	๓๓.๓๓	๕๕	๕๐.๐๐	๑๔	๑๖.๖๗
ควมสะอาดให้ชัดเจน	๓๓	๓๐.๘๕	๕๕	๕๐.๑๕	๒๐	๑๘.๕๕
แต่งความให้ชัดเจน	๒๕	๒๕.๐๐	๕๗	๕๕.๓๘	๑๕	๑๕.๖๒
วิธีสอนทางโทรทัศนเร้าความ สนใจนักเรียนได้	๓๖	๒๕.๕๑	๓๓	๕๕.๘๐	๑๓	๑๐.๖๖
ช่วยครูทางโรงเรียน	๕๒	๓๕.๐๐	๒๓	๕๒.๕๐	๑๕	๑๒.๕๐

จากตารางที่ ๒๘ แสดงทัศนคติของครูคอรายการสอนภาษาไทย ดังนี้

๒๘:๑ ครูส่วนมากร้อยละ ๒๖.๕๐ เห็นว่าบทเรียนและเนื้อหาสัมพันธ์กับ
หลักสูตรและแบบเรียนปานกลาง ครูจำนวนน้อยเห็นว่าสัมพันธ์กับหลักสูตรและแบบเรียน
น้อยมีร้อยละเพียง ๑๐.๓๒

๒๔:๒ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๕.๓๔ เห็นว่าในการแต่งความให้ศิษย์ปานกลาง รองมาครูร้อยละ ๕๗.๕๐ เห็นว่าช่วยในการพูดของนักเรียนให้ศิษย์ปานกลาง ถัดมาครูร้อยละ ๕๓.๓๓ เห็นว่าช่วยการฟังของนักเรียนให้ศิษย์ปานกลาง ครูร้อยละ ๕๐.๑๕ เห็นว่าช่วยตัวสะกดให้ศิษย์ปานกลาง เช่นเดียวกัน และครูร้อยละ ๕๐.๐๐ เห็นว่าช่วยการฟังของนักเรียน การใช้ภาษาและเขียนศัพท์ให้ศิษย์ปานกลางอีกด้วย

๒๔:๓ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๕.๔๐ เห็นว่าวิธีสอนของครูโทรทัศน์สร้างความสนใจนักเรียนใ้ปานกลาง และมีครูส่วนน้อยร้อยละ ๑๐.๖๖ ที่เห็นว่าสร้างความสนใจนักเรียนใ้ค่น้อย

๒๔:๔ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๒.๕๐ เห็นว่าช่วยครูทางโรงเรียนปานกลาง และครูเพียงร้อยละ ๑๒.๕๐ เห็นว่าช่วยครูทางโรงเรียนใ้ค่น้อย

สรุป ครูส่วนมากมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยทางโทรทัศน์ศึกษา เพราะช่วยครูและนักเรียนในการเรียนการสอนใ้ค้ปานกลาง

ตารางที่ ๒๔

แสดงความเหมาะสมของช่วงระยะเวลาที่จัดสอนวิชาต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ศึกษา

ความเหมาะสม	วิทยาศาสตร์		สังคมศึกษา		ภาษาอังกฤษ		ศิลปศึกษา		คณิตศาสตร์		ภาษาไทย	
	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ
มากเกินไปควรลดลง	—	—	๒	๑.๑๖	๓	๒.๑๓	—	—	—	—	—	—
เหมาะสมแล้ว	๑๑๓	๖๑.๐๘	๑๑๓	๖๓.๖๓	๘๓	๖๓.๐๖	—	—	—	—	—	—
น้อยเกินไปควรเพิ่มขึ้น	๓๒	๓๘.๓๘	๕๖	๓๑.๒๑	๕๘	๓๖.๓๘	—	—	—	—	—	—

ตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นความเหมาะสมของช่วงระยะเวลาที่จัดสอนวิชาต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ศึกษา ดังนี้

ก. ครูวิชาวิทยาศาสตร์ ร้อยละ ๖๑.๐๘ เห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่จัดสอนอยู่นั้นเหมาะสมอยู่แล้ว มีครูร้อยละ ๓๘.๙๒ เท่านั้น ที่เห็นว่าน้อยเกินไป ควรจะเพิ่มขึ้น

ข. ครูวิชาสังคมศึกษา ร้อยละ ๖๗.๖๓ เห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่จัดสอนอยู่นั้นเหมาะสมอยู่แล้ว ครูร้อยละ ๓๑.๓๗ ที่เห็นว่าน้อยเกินไป ควรจะเพิ่มขึ้น และครูจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ ๑.๐๐ ที่เห็นว่ามากเกินไปควรลดลง

ค. ครูวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๖๓.๐๘ เห็นว่า ช่วงระยะเวลานั้นเหมาะสมแล้ว ครูร้อยละ ๓๖.๙๒ ที่เห็นว่าน้อยเกินไป ควรจะเพิ่มขึ้น ครูจำนวนน้อย ร้อยละ ๒.๐๐ ที่เห็นว่ามากเกินไป ควรลดลง

สรุป ครูส่วนมากเห็นว่าช่วงระยะเวลาที่จัดสอนวิชาต่าง ๆ เหมาะสมอยู่แล้ว ส่วนครูวิชาศิลปศึกษา คณิตศาสตร์ และภาษาไทยไม่ออกความเห็น

ตารางที่ ๓๐

แสดงความพึงเห็นของครูต่อคู่มือการสอนวิชาต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ศึกษา

ความเห็น	จำนวนครู	ร้อยละ
ช่วยเตรียมบทเรียนและการสอนร่วมรายการโทรทัศน์	๔๔	๔๕.๖๔
ช่วยเตรียมนักเรียนในค่านวิชากรก่อนร่วมรายการโทรทัศน์	๔๑	๔๓.๖๔
เตรียมอุปกรณ์สำหรับใช้ร่วมการสอนทางโทรทัศน์	๕๔	๕๕.๓๕
สรุปและเพิ่มเติมเนื้อหาวิชาภายหลังการสอนทางโทรทัศน์	๑๒๕	๖๖.๑๕
เตรียมกิจกรรมต่าง ๆ ภายหลังจบรายการสอนทางโทรทัศน์	๕๖	๕๗.๓๒
เตรียมแบบฝึกหัดแก่นักเรียน	๔๕	๔๖.๐๔

จากตารางที่ ๓๐ แสดงให้เห็นว่าครูจำนวนมากมีความคิดว่า คู่มือการสอนแต่ละวิชาช่วยครูทางโรงเรียนให้สามารถสรุปและเพิ่มเติมเนื้อหาวิชาภายหลังการสอนทางโทรทัศน์ ร้อยละ ๖๖.๑๕ จำนวนครูรองลงมาร้อยละ ๕๗.๓๕ ที่เห็นว่าช่วยครูเตรียมนักเรียนในค่านวิชากรก่อนร่วมรายการโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง และจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ ๔๖.๐๔ ที่เห็นว่าคู่มือการสอนแต่ละวิชาช่วยครูเตรียมแบบฝึกหัดแก่นักเรียน

สรุป ครูจำนวนมากที่เห็นประโยชน์ของคู่มือว่าช่วยครูในการเตรียมการสอนต่าง ๆ ร่วมรายการโทรทัศน์ก็คล้ายกันในแต่ละวิชามากที่สุด ภัยเหตุนี้จึงควรปรับปรุงคู่มือให้ช่วยครูในด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้นกว่านี้

ตารางที่ ๓๑

แสดงปัญหาต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนได้รับจากการสอนด้วยรายการโทรทัศน์ศึกษา

ปัญหา	จำนวนครู	ร้อยละ
นักเรียนไม่ชอบดูรายการ	๑๒	๖.๑๕
นักเรียนไม่สนใจดูรายการ	๒๔	๑๒.๓๑
นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน	๓๓	๓๓.๖๓
อื่น ๆ	๒๔	๑๒.๓๑
ครูไม่เห็นประโยชน์	๑๐	๑๒.๒๐
ครูไม่เชื่อมั่นในความสามารถของผู้จัดรายการและครูโทรทัศน์	๑๑	๑๓.๖๓
ครูไม่เข้าใจวิธีการสอน	๑๔	๒๐.๑๕
ครูไม่รู้หน้าที่ของตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโทรทัศน์ศึกษา	๑๖	๑๘.๑๘
อื่น ๆ	๒๖	๓๑.๓๐
เครื่องรับโทรทัศน์มีจอภาพเล็กเกินไป	๕	๕.๖๒
เครื่องรับโทรทัศน์ภาพไม่ชัดเจน เพราะเครื่องมีคุณภาพไม่ดี	๔๕	๕๕.๖๓
เครื่องรับโทรทัศน์ภาพไม่ชัดเจน เพราะไม่มีเสาอากาศขบออกตัวอากาศ	๔๕	๕๕.๖๓
เครื่องรับโทรทัศน์ภาพไม่ชัดเจน เพราะกระแสไฟตกเสมอ	๑๕	๑๘.๑๘
เครื่องรับโทรทัศน์มีจำนวนน้อย	๑๐๕	๑๒๖.๕๕
อื่น ๆ	-	-
สถานที่คับแคบ	๑๐๐	๑๒๖.๕๕
การถ่ายเทอากาศไม่สะดวก	๓๓	๓๖.๑๕
แสงสว่างมากเกินไป	๓๔	๓๖.๑๐
เสียงจากภายนอกเข้ามารบกวน	๕๒	๕๖.๕๕
อื่น ๆ	๑๐๐	๑๒๖.๕๕

จากตารางที่ ๓๑ แสดงให้เห็นว่ามีปัญหาต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนได้รับจากการสอนด้วยโทรทัศน์มีผล ดังนี้

ครูร้อยละ ๓๗.๕๓ ตอบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนก็คือ นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ในคานาคิวครูก็คือครูไม่เข้าใจวิธีสอน มีครูร้อยละ ๒๔.๑๕ ในคานาเครื่องรับครูร้อยละ ๕๓.๔๕ ตอบว่าเป็นเพราะเครื่องรับโทรทัศน์มีจำนวนน้อย และครูร้อยละ ๕๐.๒๔ ตอบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่นั้นก็คือ คับแคบเกินไป

สรุป ปัญหาต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจะคงได้รับการแก้ไขมากที่สุดคือ เครื่องรับมีจำนวนน้อย และสถานที่ดูรายการโทรทัศน์ของนักเรียนคับแคบเกินไป

ตารางที่ ๓๒

แสดงความเห็นของครูเรื่องเวลาออกอากาศของรายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษา

ความเห็น	จำนวนครู	ร้อยละ
ตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ - ๑๐.๐๐ น.	๑๔	๕.๒๕
๑๐.๐๐ - ๑๑.๐๐ น.	๑๑๑	๕๖.๖๒
๑๑.๐๐ - ๑๒.๐๐ น.	๑๕	๕.๓๔
๑๓.๐๐ - ๑๔.๐๐ น.	๑๗	๘.๗๒
๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.	๒๒	๑๑.๒๖

จากตารางที่ ๓๒ แสดงความคิดเห็นของครูเรื่องเวลาออกอากาศของรายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษาปรากฏผล ดังนี้

ครูส่วนมากจำนวนร้อยละ ๕๖.๖๒ มีความเห็นว่าควรจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาออกอากาศเวลา ๑๐.๐๐ - ๑๑.๐๐ น. รองลงมาครูจำนวนร้อยละ ๑๑.๒๕ ที่เห็นว่าควรจัดรายการสอนทางโทรทัศน์เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. และครูจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ ๕.๓๔ ที่เห็นว่าควรจัดรายการสอนทางโทรทัศน์เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๐๐ น.

สรุป ครูจำนวนเกินครึ่งที่เห็นว่าเวลาออกอากาศของรายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษาที่เทศบาลจัดอยู่ขณะนี้เหมาะสมอยู่แล้ว แต่มีครูสอนภาคบ่ายจำนวนหนึ่งที่เห็นว่าควรจัดรายการภาคบ่ายสำหรับนักเรียนภาคบ่ายใ้ดูบ้าง ซึ่งก็มีจำนวนน้อยมาก

ตารางที่ ๓๓

แสดงความรู้สึกเสียเวลาการสอนในห้องเรียนของครูทางโรงเรียน

ความรู้สึก	จำนวนครู	ร้อยละ
เสียเวลามากเกินไป	๓	๑.๕๕
เสียเวลามาก	๑๒	๖.๑๕
เสียเวลาพอสมควร	๑๑๐	๕๖.๕๑
เสียเวลาน้อย	๒๗	๑๓.๕๕
ไม่เสียเวลาเลย	๕๗	๒๘.๐๐

จากตารางที่ ๓๓ แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของครูว่าการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนในห้องเรียนทำให้ครูเสียเวลาการสอน ปรากฏผลดังนี้

ครูจำนวนมากรู้สึกว่าการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนในห้องเรียนทำให้ครูเสียเวลาการสอนในห้องเรียนพอสมควรมีร้อยละ ๕๖.๕๑ รองลงมาครูร้อยละ ๒๘.๐๐ ที่มีความรู้สึกที่ไม่เสียเวลาเลย และครูจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ ๑.๕๕ ที่มีความรู้สึกว่าการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนในห้องเรียนเสียเวลามากเกินไป

สรุป ครูส่วนมากเกินครึ่งที่มีความรู้สึกว่าการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนในห้องเรียนทำให้เสียเวลาบ้าง ซึ่งจะเห็นได้ว่าจักสอนวิชาต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ของเทศบาลนครกรุงเทพฯ ไม่ได้ทำให้ครูเสียเวลาการทำงานในคาบการสอนมากนัก

ตารางที่ ๓๘

แสดงภาระที่ครูจะไ้รับจากการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนในห้องเรียน

ภาระของครู	จำนวนครู	ร้อยละ
เป็นภาระแก่ครูมากเกินไป	๕	๒.๖๖
เป็นภาระแก่ครูมาก	๑๖	๘.๕๑
เป็นภาระแก่ครูพอสมควร	๑๑๖	๖๑.๓๐
เป็นภาระแก่ครูน้อย	๑๒	๖.๑๕
ไม่เป็นภาระแก่ครูเลย	๓๕	๒๐.๐๐

จากตารางที่ ๓๘ ครูส่วนมากเห็นว่าการใช้รายการสอนทางโทรทัศน์ในห้องเรียนทำให้เพิ่มภาระแก่ครูพอสมควร มีร้อยละ ๖๑.๓๐ รองลงมาครูจำนวนร้อยละ ๒๐.๐๐ เห็นว่าไม่เป็นภาระแก่ครูเลย และครูจำนวนน้อย ร้อยละ ๒.๖๖ ที่เห็นว่าการใช้รายการสอนทางโทรทัศน์ในห้องเรียนเพิ่มภาระให้แก่ครูมากเกินไป

สรุป การใช้รายการทางโทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนในห้องเรียนที่ทางเทศบาลนครกรุงเทพฯ จัดอยู่ในขณะนี้ ครูส่วนมากเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระในการสอนและทำงานของครูพอสมควร และก็มีครูอีกร้อยละ ๒๐.๐๐ ที่เห็นว่าไม่เป็นภาระเลย

ตารางที่ ๓๕

แสดงความอึดอึดใจของครูก่อรายการ สอนทางโทรทัศน์ศึกษา

ความอึดอึดใจ	จำนวนครู	ร้อยละ
ครูมีความอึดอึดใจ	๘	๒.๑๖
ครูมีความอึดอึดใจบ้าง	๘๕	๕๑.๓๕
ครูไม่มีความอึดอึดใจเลย	๘๖	๘๖.๘๘

จากตารางที่ ๓๕ แสดงให้เห็นว่าครูส่วนมากมีความอึดอึดใจบ้างต่อรายการ สอนทางโทรทัศน์ ร้อยละ ๕๑.๓๕ รองลงมา ร้อยละ ๘๖.๘๘ ที่เห็นว่าไม่มีความอึดอึดใจเลยต่อการจัดสอนทางโทรทัศน์ และครูจำนวนร้อยละ ๒.๑๖ ที่เห็นว่าการจัดสอนทาง โทรทัศน์ทำให้ครูมีความอึดอึดใจ

สรุป การจัดสอนทางโทรทัศน์ศึกษาที่เทศบาลนครกรุงเทพดำเนินการอยู่นี้ ทำให้ ครูจำนวนมากเกินกว่าครึ่งที่มีความอึดอึดใจบ้าง และมีครูอีกบางจำนวนที่เห็นว่าการจัดสอน ทางโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพนั้น ไม่ได้ทำให้เกิดความอึดอึดใจเลย

ตารางที่ ๑๖

แสดงความเห็นของครูคอรายการ สอนทางโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ

ความเห็น	มาก		ปานกลาง		น้อย		
	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	จำนวน ครู	ร้อยละ	
นักเรียนกระตือรือร้น ในการเรียนจาก โทรทัศน์	๒๔	๑๖.๓๗	๒๑	๑๔.๐๐	๔๓	๕๕.๖๓	๑๓๑
นักเรียนเสียเวลาเรียน ในชั้น	๑๒๕	๘๑.๓๕	๕๕	๖๖.๖๗	๔๔	๕๗.๕๕	๑๕๐
ช่วยการสอนของครู และการเรียนของ นักเรียน	๑๕	๘.๑๕	๓๕	๒๓.๓๓	๕	๕.๓๕	๑๔๓

จากตารางที่ ๑๖ โครงการสอนทางโทรทัศน์มีประโยชน์ต่อครูและนักเรียน
ปรากฏดังต่อไปนี้

๑๖:๑ ครูส่วนมากกล่าวว่า นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนจากรายการ
โทรทัศน์ศึกษาน้อย คิดไกร้อยละ ๕๕.๖๓ รองลงมาร้อยละ ๑๖.๓๗ ที่กล่าวว่านักเรียน
กระตือรือร้นในการเรียนจากรายการโทรทัศน์ และครูส่วนน้อย ร้อยละ ๑๔.๐๐ ที่กล่าว
ว่านักเรียนกระตือรือร้นเรียนจากรายการสอนทางโทรทัศน์ปานกลาง

๑๖:๒ ครูส่วนมากเห็นว่าการสอนทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเสียเวลาเรียน
ในห้องเรียนมาก ร้อยละ ๘๑.๓๕ รองลงมาร้อยละ ๖๖.๖๗ ที่เห็นว่านักเรียนเสียเวลา
เรียนในห้องเรียนปานกลาง และครูจำนวนน้อยร้อยละ ๕.๓๕ ที่เห็นว่านักเรียนเสียเวลา
เรียนน้อย

๓๖:๓ ครูส่วนมากเห็นว่าโครงการสอนทางโทรทัศน์ช่วยการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนปานกลาง คิดร้อยละ ๒๓.๓๓ รองลงมาจำนวนครูร้อยละ ๔.๑๘ เห็นว่าโครงการสอนทางโทรทัศน์ช่วยการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนมาก จำนวนครูน้อยที่สุดที่เห็นว่าโครงการสอนทางโทรทัศน์ช่วยการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนได้น้อย คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๔

สรุป ครูจำนวนมากให้ความเห็นว่ารายการสอนทางโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพไม่ช่วยให้แก่นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนมากเท่าไรนัก และยังทำให้นักเรียนเสียเวลาเรียนมากอีกด้วย ทั้งยังไม่ได้ช่วยการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนมากเท่าที่ควร

ตารางที่ ๓๗

แสดงความเห็นของครูคอกการจักดำเนินงานในรายการ สอน
ทางโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ

ความเห็น	จำนวนครู	ร้อยละ
ก็ควรจะทำเนื่การต่อไป	๗๓	๓๗.๗๓
ปานกลางควรปรับปรุง	๑๑๓	๕๓.๗๐
ควรล้มเลิกไปเพราะไม่เกิดประโยชน์	๒	๑.๕๗

จากตารางที่ ๓๗ ครูส่วนมากมีความเห็นว่าการดำเนินงานทางรายการสอนทางโทรทัศน์ของเทศบาลนครกรุงเทพที่ปานกลาง แต่ว่าควรปรับปรุงบ้างมีครูร้อยละ ๕๓.๗๐ รองลงมาจำนวนครูร้อยละ ๓๗.๗๓ ที่เห็นว่าก็ควรดำเนินการต่อไป และจำนวนครูน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๑.๕๗ ที่เห็นว่าควรล้มเลิกไปเพราะไม่เกิดประโยชน์

สรุป ครูจำนวนมากเห็นว่ารายการสอนทางโทรทัศน์ที่เทศบาลนครกรุงเทพจัดอยู่นี้ ให้ประโยชน์มากพอสมควร แต่ยังมีบางอย่างที่บกพร่องจำเป็นต้องปรับปรุงใหม่ให้ดีขึ้น ซึ่งนับว่าการจกรายการ สอนทางโทรทัศน์ของเทศบาลนครกรุงเทพไ้ดลมากพอสมควร

ตารางที่ ๓๔

แสดงความเห็นของครูที่จะให้มีการแก้ไขปรับปรุงสิ่งบกพร่องต่าง ๆ
เกี่ยวกับการจัดสอนทางโทรทัศน์ศึกษาใหม่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความเห็น	จำนวนครู	ร้อยละ
การอบรมครูให้รู้จักวิธีการสอน	๑๑๒	๕๓.๕๑
การจัดเครื่องรับโทรทัศน์	๑๐๒	๕๕.๖๕
วิธีการสอนของครูทางโทรทัศน์	๕๒	๒๗.๑๔
เนื้อหาวิชา	๔๗	๒๔.๖๑
คู่มือการสอนด้วยโทรทัศน์ในชั้นเรียนสำหรับครู	๔๕	๒๓.๐๗
อุปกรณ์และวิธีใช้ในรายการโทรทัศน์	๔๐	๒๑.๐๗
ผู้สอนทางโทรทัศน์	๕๕	๒๗.๖๕
การจัดรายการ	๕๕	๒๘.๖๒
บทเรียน	๕๕	๒๘.๑๓
อื่น ๆ	๒๐	๑๐.๒๖

จากตารางที่ ๓๔ ครูส่วนมากเห็นว่าควรแก้ไขปรับปรุงการอบรมครูให้รู้จักวิธีการสอนรวมรายการโทรทัศน์ศึกษา มีร้อยละ ๕๓.๕๑ รองลงมาครูร้อยละ ๕๕.๖๕ เห็นว่าควรแก้ไขเรื่องเครื่องรับโทรทัศน์ใหม่จำนวนมากขึ้น และจำนวนครูน้อยที่สุดร้อยละ ๑๐.๒๖ ที่เห็นว่าควรแก้ไขสิ่งบกพร่องอื่น ๆ

สรุป ครูจำนวนเกินครึ่งมีความเห็นว่า การจัดรายการสอนทางโทรทัศน์ใหม่ ประสิทธิภาพขึ้น ควรจะแก้ไขปรับปรุงโดยจัดการอบรมครูให้รู้จักวิธีการสอนด้วยโทรทัศน์ให้มากขึ้น ขั้นตอนมาควรจัดหาเครื่องรับโทรทัศน์เพิ่มอีกทางโรงเรียนให้เพียงพอกับปริมาณของนักเรียนที่จะเข้าดูรายการโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง